

การพัฒนารูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของระดับปฐมวัยในโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรใน ประเทศไทย *

Development of Information Technology Utilization Model for Academic affairs Administration of Early Childhood Level in Medium- sized Schools under the Foundation of the Church of Christ in Thailand

สุวิมล จันทวิสูตร, อภินันต์ อันทวิสิน และ พัชรภรณ์ ดวงชื่น

Suvimon Juntawisut, Apinun Untaweasin and Patcharaporn Duangchurn

คณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน, ประเทศไทย

Multidisciplinary College Christian University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: 644suvimon@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยในโรงเรียนขนาดกลาง 2) ออกแบบและสร้างรูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของระดับปฐมวัย 3) การทดลองใช้รูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 4) ศึกษาผลการใช้รูปแบบด้านประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณค่า การวิจัยใช้ระเบียบวิธีแบบวิจัยและพัฒนา (R&D) ประชากรที่ใช้ ได้แก่ โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 8 โรงเรียน สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ผู้ให้ข้อมูลโรงละ 5 คน ได้แก่ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ และครูปฐมวัย รวม 40 คน เลือกแบบเจาะจง และใช้โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัยเป็นโรงเรียนปฏิบัติการทดลอง ได้แก่ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ และครูปฐมวัย รวม 12 คน เครื่องมือในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นสภาพปัญหา แบบประเมินรูปแบบและแบบประเมินผลการใช้รูปแบบด้านประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณค่า สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที (t-test dependent)

*ได้รับบทความ: 10 เมษายน 2568; แก้ไขบทความ: 25 พฤศจิกายน 2568; ตอรับตีพิมพ์: 30 พฤศจิกายน 2568

Received: April 10, 2025; Revised: November 25, 2025; Accepted: November 30, 2025

ผลการวิจัยพบว่า

1. ศึกษาสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย พบว่า ภาพรวมมีสภาพปัญหาระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.52) เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการนิเทศกำกับติดตาม ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.51) ด้านการประเมิน ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.51) ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.54) และด้านการวางแผน ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.52)
2. ออกแบบและสร้างรูปแบบ พบว่า มีรูปแบบการดำเนินการ ดังนี้ 1) การวางแผน 2) การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ 3) การนิเทศกำกับติดตาม 4) การประเมิน
3. ผลการเปรียบเทียบผลการทดลองใช้รูปแบบ พบว่าหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. ผลการใช้รูปแบบ ด้านประสิทธิผล และคุณค่า อยู่ในระดับมากที่สุด และประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ; การบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย; โรงเรียนขนาดกลาง; รูปแบบการบริหารงานวิชาการ; มุลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย

Abstract

This research aimed to 1) study the current state of information technology utilization for academic administration in medium-sized early childhood schools, 2) design and develop a model for IT utilization in early childhood academic administration, 3) experimentally implement the developed model, and 4) evaluate the model's effectiveness, efficiency, and value. The study employed a Research and Development (R&D) methodology. The population consisted of 8 medium-sized schools under the Church of Christ in Thailand Foundation. Data was collected from 5 informants per school, totaling 40 individuals, including directors, academic assistants, and early childhood teachers, who were selected by purposive sampling. Wattana Wittaya Academy was chosen as the experimental school, with 12 participants: the director, academic assistants, and early childhood teachers. Data collection tools included questionnaires on current problems, a model evaluation form, and a form to assess the model's effectiveness, efficiency, and value. Statistical analyses included percentage, mean, standard deviation, and dependent t-tests.

The research findings revealed that:

1. Current State of IT Utilization for Early Childhood Academic Administration: Overall, the problems encountered were at a high level ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.52). Ranked from highest to lowest mean, these were: supervision and monitoring ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.51), evaluation ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.51), learning experience management ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.54), and planning ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.52).
2. Model Design and Development: The developed model comprised four operational components: 1) Planning, 2) Learning Experience Management, 3) Supervision and Monitoring, and 4) Evaluation.
3. Comparison of Experimental Results: The post-experiment scores were significantly higher than the pre-experiment scores at the .01 statistical level.
4. Model Evaluation: The model's effectiveness and value were rated at the highest level, while its efficiency was at a high level.

Keywords: Information technology for academic administration; Early childhood academic administration; Medium-sized schools; Academic administration model; The church of christ in thailand foundation

1. บทนำ

ในยุคสังคมดิจิทัล เทคโนโลยีสารสนเทศมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดเก็บ การประมวลผล และการสื่อสารข้อมูล ซึ่งส่งผลให้ทุกภาคส่วนรวมถึงภาคการศึกษาจำเป็นต้องปรับตัวและพัฒนากลไกการบริหารจัดการให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารและจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงาน โดยเฉพาะด้านการบริหารงานวิชาการซึ่งถือเป็นหัวใจของสถานศึกษา (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

นโยบายด้านการศึกษาของประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ทั้งในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 และ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ที่มุ่งเน้นการจัดระบบการศึกษามีประสิทธิภาพ เอื้อต่อการเข้าถึงอย่างทั่วถึง และใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ตลอดจนแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 และนโยบายด้านการศึกษาระดับพื้นฐานที่ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการและการจัดการ

เรียนการสอน เพื่อรองรับทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21

สำหรับการศึกษาปฐมวัย ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การบริหารงานวิชาการจำเป็นต้องอาศัยระบบข้อมูลที่มีความถูกต้อง เป็นปัจจุบัน และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง ทั้งในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ การวัดและประเมินผล การนิเทศ และการพัฒนาหลักสูตร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเหมาะสมในระดับปฐมวัยจึงต้องคำนึงถึงพัฒนาการของเด็ก ความเหมาะสมของสื่อ และบทบาทของครูผู้สอนควบคู่กันไป (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545; สายสุตา ปันตระกูล, กาญจนา เผือกคง, และ ปรีศนา มัชฌิมา, 2557, หน้า 81-91)

ในบริบทของโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ซึ่งเป็นสถานศึกษาเอกชนที่มีอัตลักษณ์และบริบทการบริหารจัดการเฉพาะด้าน จากผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนในสังกัด พบว่า แม้หลายโรงเรียนจะมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอนจนเกิดประสิทธิภาพในระดับหนึ่ง แต่ยังมีข้อจำกัดในด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะในระดับปฐมวัย เช่น การจัดเก็บข้อมูล การเชื่อมโยงข้อมูล การนำข้อมูลไปใช้ในการตัดสินใจ และการสนับสนุนการพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กอย่างเต็มศักยภาพ

ดังนั้น เพื่อให้การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของระดับปฐมวัยในโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย มีความเป็นระบบ เกิดประสิทธิภาพ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาการพัฒนาารูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของระดับปฐมวัย โดยมุ่งหวังให้ได้รูปแบบที่เหมาะสมกับบริบทสถานศึกษา สามารถสนับสนุนการบริหารจัดการ การจัดประสบการณ์เรียนรู้ การนิเทศ และการประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของระดับปฐมวัยในโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของระดับปฐมวัยในโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย
3. เพื่อทดลองใช้รูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของระดับปฐมวัยในโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทยระหว่างก่อนและหลังการทดลอง
4. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของระดับปฐมวัยในโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักร ในประเทศไทย ด้านประสิทธิภาพ

ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) ผสมผสานการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเพื่อพัฒนารูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยในโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

1.1 วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและประสิทธิผลของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย และเพื่อประเมินประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และคุณค่าของรูปแบบที่พัฒนาขึ้น

1.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากร ได้แก่ โรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย จำนวน 8 โรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูลจากแต่ละโรงเรียนจำนวนโรงเรียนละ 5 คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน 1 คน ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ 1 คน และครูผู้สอนระดับปฐมวัย 3 คน รวมทั้งสิ้น 40 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) กลุ่มทดลอง ได้แก่ ผู้บริหารและครูโรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย จำนวน 12 คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการ 1 คน ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ 1 คน และครูผู้สอนระดับปฐมวัย 10 คน เลือกโดยการสุ่มแบบเจาะจง เพื่อใช้ในการทดลองรูปแบบ

1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย 2) แบบประเมินก่อนและหลังการทดลองใช้รูปแบบ 3) แบบประเมินผลการใช้รูปแบบในด้านประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และคุณค่า เครื่องมือพัฒนาจากการศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ 1) แนวคิดการบริหารโดยยึดวัตถุประสงค์ (Management by Objectives: MBO) ของ Drucker (1954) 2) แนวคิดการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา 3) แนวคิดการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ซึ่งครอบคลุม 5 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การนิเทศ และการวางแผนงานวิชาการ 4) กระบวนการบริหารงานวิชาการ 6 ขั้น ได้แก่ การกำหนดเป้าหมาย การวางแผน การดำเนินการ การนิเทศติดตาม การประเมินผล และการรายงานผล

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลเชิงปริมาณวิเคราะห์ด้วยสถิติ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหา (IOC) โดยการแปลผลค่าเฉลี่ยใช้เกณฑ์ของ Best (1997)

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

2.1 วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเข้าใจ มุมมอง และประสบการณ์ของผู้บริหารและครูในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย และนำข้อมูลเชิงลึกมาสังเคราะห์เพื่อพัฒนารูปแบบให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน

2.2 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน 1 คน ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ 1 คน และครูผู้สอนระดับปฐมวัย 10 คน ของโรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย รวมจำนวน 12 คน คัดเลือกแบบเจาะจง

2.3 เครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพ ได้แก่ 1) แบบสอบถามความคิดเห็นเชิงคุณภาพ 2) แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง 3) แบบประเมินการใช้รูปแบบด้านประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณค่าเครื่องมือผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ก่อนนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ นำมาวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยการจัดหมวดหมู่ สังเคราะห์ประเด็น และสรุปสาระสำคัญที่สะท้อนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย

4. สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของระดับปฐมวัยในโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย สามารถสรุปผลได้ ดังนี้

1. ผลการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของระดับปฐมวัยในโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทยในภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายด้านเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการนิเทศกำกับติดตามด้านการประเมิน ด้านการวางแผน และด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของระดับปฐมวัยในโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย (n = 40)

สภาพปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1. การวางแผน	4.14	0.52	มาก
2. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้	4.17	0.54	มาก
3. การนิเทศกำกับติดตาม	4.31	0.51	มาก
4. การประเมิน	4.28	0.59	มาก
รวมเฉลี่ย	4.22	0.52	มาก

2. ผลการออกแบบและสร้างรูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของระดับปฐมวัยในโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิต่างศาสนาคริสต์จักรในประเทศไทย ผู้วิจัยทำการศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของระดับปฐมวัย และได้นำมาบูรณาการเป็นกรอบความคิดเชิงทฤษฎีในการวิจัยครั้งนี้ หลักการบริหารโดยยึดวัตถุประสงค์ (Management by Objectives) หรือ MBO ของ ปีเตอร์ ดรักเกอร์ (Peter F. Drucker, 1954) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน ได้แก่ พิพัฒน์พงศ์ ม่วงกล้า และพินลพรรณ เพชรสมบัติ (2564, หน้า 271-282) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 สุริยวัลย์ ขวัญเมือง, ญาณิศา บุญจิตร, และโสภณ เพ็ชรพวง (2566) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาระบบสารสนเทศงานวิชาการ โรงเรียนอนุบาลชนะพร อำเภอลำลูกเกด จังหวัดสุราษฎร์ธานี และบุญเชิด ชำนิศาสตร์ (2556, 134-146) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการบริหารวิชาการในการจัดการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี จึงได้นำมาทำการสังเคราะห์และพัฒนารูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิต่างศาสนาคริสต์จักรในประเทศไทย โดยมี รูปแบบ PPSE Model ดังนี้ 1) การวางแผน 2) การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ 3) การนิเทศกำกับติดตาม 4) การประเมิน

3. ทดลองใช้รูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของระดับปฐมวัยในโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิต่างศาสนาคริสต์จักรในประเทศไทยระหว่างก่อนและหลังการทดลอง พบว่าค่าความแตกต่างก่อนการทดลองใช้รูปแบบ โดยรวมเท่ากับ 2.86 ค่าความแตกต่างหลังการทดลองใช้รูปแบบ โดยรวมเท่ากับ 4.70 มีค่าความแตกต่างโดยรวมเท่ากับ 2.45 และค่าเพิ่มทวีคูณโดยรวมเท่ากับ 4.90 จึงนำไปเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังการทดลอง โดยกลุ่มทดลองใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของระดับปฐมวัยในโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิต่างศาสนาคริสต์จักรในประเทศไทยในโรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย จำนวน 12 คน มีค่าเฉลี่ยก่อนการทดลอง เท่ากับ 2.86 และหลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.70 ผลการเปรียบเทียบการทดลองใช้รูปแบบระหว่างก่อนและหลังการทดลอง พบว่า ค่า t-value มีค่าเท่ากับ 11.60 ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ผลการใช้รูปแบบด้านประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณค่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ระดับปฐมวัยในโรงเรียนขนาดกลางสังกัดมูลนิธิต่างศาสนาคริสต์จักรในประเทศไทย ปรากฏผลในทุกด้านอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด โดยด้านคุณค่าและด้านประสิทธิผลมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านประสิทธิภาพ ภาพรวมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.41) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านคุณค่า ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.42) ด้านประสิทธิผล ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.39) และด้านประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.26)

ตารางที่ 2 การประเมินด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่าของรูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของระดับปฐมวัยในโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย

รายการที่ประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการประเมิน
ด้านประสิทธิภาพ	4.54	0.39	ระดับมากที่สุด
ด้านประสิทธิผล	4.56	0.26	ระดับมากที่สุด
ด้านคุณค่า	4.65	0.42	ระดับมากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.58	0.41	ระดับมากที่สุด

5. อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยอภิปรายตามวัตถุประสงค์การวิจัยและผลการวิจัยที่ค้นพบ โดยสังเคราะห์เหตุผลเชิงระบบของการพัฒนารูปแบบและผลที่เกิดขึ้น ดังนี้

1. สภาพระดับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การนิเทศกำกับติดตาม และการประเมิน สะท้อนว่าโรงเรียนในสังกัดมีความพยายามนำเทคโนโลยีมาใช้สนับสนุน งานติดตามคุณภาพ และ งานประเมิน ซึ่งเป็นภารกิจที่ต้องอาศัยข้อมูลและหลักฐานเชิงประจักษ์อยู่แล้ว อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาคำอธิบายเชิงบริบท (ข้อมูลการจัดกระจาย ขาดฐานข้อมูลกลาง และขาดการเชื่อมโยงข้อมูล) ผู้วิจัยสังเคราะห์ว่า ระดับการใช้ที่อยู่ในเกณฑ์มาก ไม่ได้หมายถึงการใช้ที่เป็นระบบทั้งหมด แต่สะท้อนการใช้เป็นรายกิจกรรม รายเครื่องมือ มากกว่าการใช้แบบบูรณาการทั้งระบบจึงทำให้ยังเกิดความล่าช้า และความไม่เป็นมาตรฐานในบางโรงเรียน โดยเฉพาะงานข้อมูลเด็กปฐมวัยที่ต้องการความต่อเนื่องและความเที่ยงตรงของหลักฐานพัฒนาการข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับแนวคิดว่าการใช้เทคโนโลยีในการบริหารช่วยเพิ่มความรวดเร็ว ความแม่นยำ และการตัดสินใจของผู้บริหาร หากมีระบบและทักษะดิจิทัลรองรับอย่างเหมาะสม (กฤติภัทรกร ศิริภัทรนิธิโกศล, 2563) และสอดคล้องกับงานที่ชี้ว่าเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือสำคัญของการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา (จักรกฤษณ์ กังหัน, 2565)

2. รูปแบบ PPSE Model มีความสอดคล้องเชิงตรรกะกับงานวิชาการปฐมวัยและแนวคิดการบริหาร รูปแบบที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 4 ขั้นตอน วางแผน จัดประสบการณ์นิเทศ ประเมิน ซึ่งเป็น แกนวงจรบริหารงานวิชาการที่สามารถกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดได้ชัดเจนตามแนวคิด MBO ของ Drucker (1954) และเมื่อเทียบกับแนวคิดงานวิจัยเดิมด้านการบริหารงานวิชาการปฐมวัย พบว่าขั้นตอนของรูปแบบมีลักษณะเป็นกลไกที่ครอบคลุมการปฏิบัติงานหลักและการกำกับคุณภาพ ซึ่งช่วยเชื่อมการทำงาน

จริงของครูปทุมวัย เข้ากับ ระบบข้อมูลและการตัดสินใจเชิงบริหารได้เป็นรูปธรรม นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดขั้นตอนงานวิชาการที่เน้นการวางแผน การนิเทศ และการประเมินเป็นกลไกประกันคุณภาพอย่างต่อเนื่อง (บุญเชิด ชำนิศาสตร์, 2556, หน้า 134-146)

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญ ผลการทดลองใช้รูปแบบกับกลุ่มทดลองพบว่า ค่าเฉลี่ยหลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สะท้อนว่า รูปแบบ PPSE Model สามารถยกระดับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการได้จริง ผู้วิจัยสังเคราะห์ว่า ความสำเร็จของการทดลองเกิดจาก (1) การกำหนดแผนปฏิบัติการที่ชัดเจน (2) ขั้นตอนของรูปแบบไม่ซับซ้อนและสอดคล้องกับงานประจำของโรงเรียน (3) กลุ่มทดลองเข้าใจวัตถุประสงค์และบทบาทของตน ทำให้สามารถใช้รูปแบบได้ต่อเนื่องข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับงานที่ชี้ว่าความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการบริหารงานวิชาการโดยใช้ ICT ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของสถานศึกษา (อรรณพ จินะวัฒน์, 2560)

4. ผลการประเมินรูปแบบอยู่ในระดับมากที่สุด (ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล คุณค่า) พบว่ารูปแบบได้รับการประเมินในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเฉพาะด้าน คุณค่า และ ประสิทธิผล ผู้วิจัยสังเคราะห์ว่า รูปแบบนี้สร้างคุณค่าเชิงระบบ คือทำให้ข้อมูลวิชาการปทุมวัยถูกจัดเก็บและเข้าถึงได้ง่ายขึ้นลดการทำงานซ้ำซ้อน เพิ่มความต่อเนื่องของข้อมูล และเอื้อต่อการสื่อสารร่วมกันของผู้เกี่ยวข้อง (ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง) ซึ่งเป็นลักษณะสำคัญของงานปทุมวัยที่ต้องดูแลพัฒนาการรายบุคคลนอกจากนี้ผลด้านประสิทธิภาพและประสิทธิผลยังสะท้อนความสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องประสิทธิภาพในฐานะ การดำเนินงานตามแผนอย่างคุ้มค่า (ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์, 2560) และประสิทธิผลในฐานะระดับการบรรลุเป้าหมายขององค์การ (Hoy & Miskel, 1991; ญัฐวัชร จันทโรธรณ์ และพงษ์ศักดิ์ พัวพรพงษ์, 2563, หน้า 1-9) รวมถึง คุณค่าที่เกิดจากการยอมรับความเหมาะสม/ความจำเป็นของสิ่งนั้นต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตหรือการทำงาน (สุรเดช โชติอุดมพันธ์, 2565)

สรุปเชิงสังเคราะห์ของการอภิปรายผลครั้งนี้ สะท้อนเชิงสังเคราะห์ว่า แม้โรงเรียนขนาดกลางในสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทยจะมีระดับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการปทุมวัยอยู่ในระดับมาก แต่ยังมีข้อจำกัดเชิงระบบด้านฐานข้อมูลกลางและการเชื่อมโยงข้อมูลซึ่งส่งผลต่อความต่อเนื่องและมาตรฐานของงานวิชาการปทุมวัย การพัฒนารูปแบบ PPSE Model จึงทำหน้าที่เป็นกลไกบูรณาการงานหลัก (วางแผน-จัดประสบการณ์-นิเทศ-ประเมิน) ให้เชื่อมเข้ากับการใช้เทคโนโลยีอย่างเป็นระบบ และผลการทดลองใช้ยืนยันว่ารูปแบบสามารถยกระดับการดำเนินงานได้จริง ทั้งยังได้รับการประเมินด้านประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณค่าในระดับสูงมาก จึงมีศักยภาพในการขยายผลเพื่อยกระดับการบริหารงานวิชาการปทุมวัยในบริบทโรงเรียนเอกชนที่มีลักษณะใกล้เคียงกันได้ อย่างเป็นรูปธรรม

6. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม ควรพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้และทักษะการใช้เทคโนโลยีเพื่อการนิเทศ กำกับ ติดตามอย่างเป็นระบบ โดยจัดอบรม/พี่เลี้ยงการใช้แพลตฟอร์มออนไลน์และเครื่องมือดิจิทัลในการนิเทศ เช่น ระบบบันทึกหลักฐานการสอนแบบออนไลน์ การติดตามความก้าวหน้า และการสื่อสารสะท้อนผล เพื่อเพิ่มความคล่องตัวและความทันสมัยของการนิเทศให้สอดคล้องกับการดำเนินงานระดับปฐมวัย

1.2 ด้านการประเมิน ควรพัฒนาเครื่องมือประเมินให้มีความหลากหลาย ครอบคลุม และมีเกณฑ์มาตรฐานที่ชัดเจน โดยเชื่อมโยงกับเป้าหมายการจัดประสบการณ์เรียนรู้ปฐมวัย เช่น (1) การประเมินพัฒนาการเด็ก (รายบุคคล/รายด้าน) (2) การประเมินการใช้เทคโนโลยีของครูและคุณภาพสื่อ (3) การประเมินคุณภาพข้อมูลและการบันทึกหลักฐานและควรนำผลประเมินไปใช้ปรับปรุงการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องตามวงจรของรูปแบบ

1.3 ด้านการวางแผน ควรจัดทำแผนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศระยะสั้น ระยะยาวให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจของโรงเรียน โดยกำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัด งบประมาณ และผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน รวมทั้งสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสนับสนุนทรัพยากรและความต่อเนื่องของระบบ เช่น การจัดซื้อ บำรุงรักษา และพัฒนาระบบฐานข้อมูลกลาง

1.4 ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ควรส่งเสริมให้ครูพัฒนาสื่อและแหล่งเรียนรู้ดิจิทัลที่เหมาะสมกับวัย มีความหลากหลายและน่าสนใจ เพื่อยกระดับการจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้เด็กได้รับการพัฒนาอย่างสมดุล โดยสนับสนุนการใช้สื่อ/แอปพลิเคชัน/วิดีโอ/กิจกรรมดิจิทัลที่ปลอดภัยและเหมาะสม พร้อมจัดระบบแลกเปลี่ยนสื่อและแนวปฏิบัติที่ดีร่วมกันภายในโรงเรียน

1.5 การขับเคลื่อน PPSE Model อย่างต่อเนื่อง (ภาพรวมการนำไปใช้) ผู้บริหารควรกำหนดแผนปฏิบัติการ เพื่อขับเคลื่อน PPSE Model ในระดับปฐมวัยอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยกำหนดขั้นตอนการดำเนินงาน เครื่องมือสนับสนุน และรูปแบบติดตามผลให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา เพื่อให้เกิดผลด้านประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณค่าอย่างยั่งยืน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรพัฒนารูปแบบให้สามารถประยุกต์ใช้ได้กับบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา (ไม่จำกัดเฉพาะงานวิชาการปฐมวัย) พร้อมจัดทำคู่มือ/แผนปฏิบัติการที่ละเอียดรองรับการดำเนินงานของแต่ละสายงาน เพื่อให้การใช้รูปแบบเกิดความต่อเนื่องทั้งระบบ

2.2 ควรศึกษาผลการนำ PPSE Model ไปใช้ในสถานศึกษาหรือหน่วยงานอื่นที่มีบริบทแตกต่างกัน (เช่น โรงเรียนขนาดเล็ก/ขนาดใหญ่ หรือสังกัดอื่น) เพื่อทดสอบความทั่วไปของรูปแบบและปัจจัย

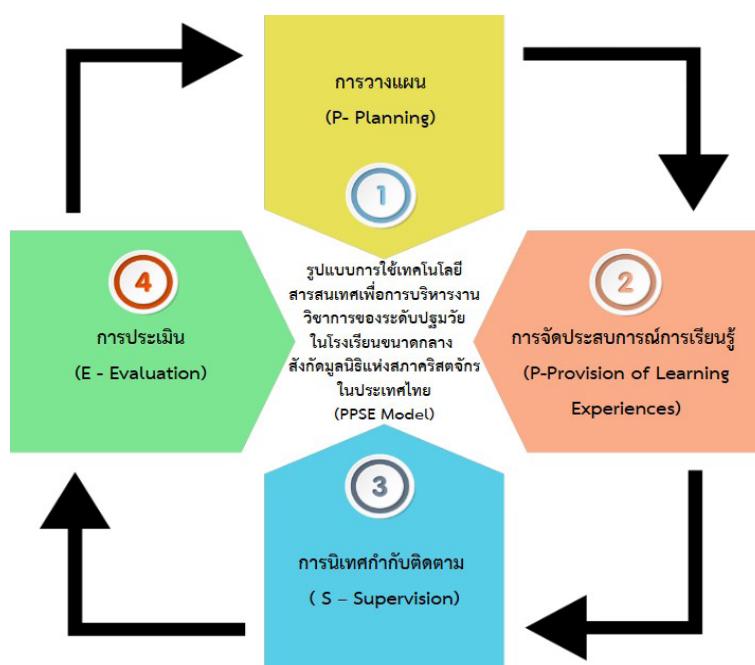

เงื่อนไขที่ส่งผลต่อความสำเร็จ

2.3 การวิจัยเชิงพัฒนาต่อเนื่อง โดยขยายระยะเวลาทดลองใช้รูปแบบให้เหมาะสม และติดตามผลเชิงประจักษ์ด้านคุณภาพข้อมูล ผลลัพธ์การบริหารงานวิชาการ และผลต่อการจัดประสบการณ์เรียนรู้ระดับปฐมวัย เพื่อเพิ่มความสมบูรณ์และความน่าเชื่อถือของรูปแบบ

7. องค์ความรู้ที่ได้รับ

การวิจัยครั้งนี้ก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ในรูปของ รูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย (PPSE Model) ซึ่งเป็นนวัตกรรมเชิงกระบวนการที่ช่วยยกระดับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย โดยรูปแบบประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินงานที่เป็นระบบ ได้แก่ การวางแผน การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การนิเทศกำกับติดตาม และการประเมิน ผลการทดลองใช้รูปแบบพบว่ามีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณค่าอยู่ในระดับมากที่สุด และสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยให้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับบริบท และรองรับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้รับ

เอกสารอ้างอิง

- กฤติภัทรกร ศิริภัทรนิธิโกติน, จรัส อติวิทยากรณ์ และนิรันดร์ จุลทรัพย์. (2564). การใช้เทคโนโลยีในการบริหารสถานศึกษาในยุควิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่. *การประชุมหาญวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 12*, 25 มิถุนายน 2564 (หน้า 1344-1361). สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- จักรกฤษณ์ กังหัน. (2565). *สภาพและแนวทางการดำเนินการนิเทศภายในโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดแพร่*. (การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์. (2560). *การบริหารงานวิชาการและการนิเทศภายในสถานศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ณัฐวัชร จันทโรธธรณ์ และพงษ์ศักดิ์ พัวพรพงษ์. (2563). ประสิทธิภาพขององค์การ. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ*, 9(2), 1-9. <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/NBU/article/view/245301>
- บุญเชิด ขำนิศาตร์. (2556). การพัฒนารูปแบบการบริหารวิชาการ ในการจัดการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 10(2), 134-146.
- พิพัฒน์พงศ์ ม่วงกล้า และพิมลพรรณ เพชรสมบัติ. (2564). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2. *วารสารมหาวิทยาลัยปทุมธานี*, 13(1), 271-282.
- สายสุดา ปันตระกูล, กาญจนา เผือกคง และปริศนา มัชฌิมา. (2557). การศึกษาสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนการสอนระดับอนุบาลในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. *วารสารสมาคมนักวิจัย*, 19(2), 81-91.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). *มาตรฐานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- _____. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545)*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579*. เข้าถึงได้จาก <https://www.onec.go.th/index.php/book/BookView/1540>
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570)*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.

- สุรเดช โชติอุดมพันธ์. (2565). *การนำเสนอคุณค่า: บทสำรวจเชิงทฤษฎี*. กรุงเทพฯ: คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรีย์วัลย์ ขวัญเมือง, ญาณิศา บุญจิตร และโสภณ เพ็ชรพวง. (2566). *การพัฒนาระบบสารสนเทศงานวิชาการ โรงเรียนอนุบาลชนะพร อำเภอวิภาวดี จังหวัดสุราษฎร์ธานี*. (การค้นคว้าอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต). สุราษฎร์ธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- อรรณพ จินะวัฒน์. (2560). *การบริหารงานวิชาการโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1*. (การศึกษาค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- Best, J. W. (1997). *Research in education*. (7th ed.). Boston, MA: Allyn & Bacon.
- Drucker, P. F. (1954). *The practice of management*. New York, NY: Harper & Row.
- Hoy, W. K., & Miskel, C. G. (1991). *Educational administration: Theory, research, and practice*. (4th ed.). New York, NY: McGraw-Hill.

